

Bitter genåbning af erhvervsuddannelserne

Af Max Jørgensen, rektor, Medieskolerne i Viborg.

Vi var mange i EUD-sektoren, der lige op til bededagsferien fulgte statsministerens udmeldinger fra græsplænen foran Marienborg og følte optimismen brede sig, da det blev proklameret at erhvervsuddannelserne kunne genåbne d. 18. maj i den såkaldte fase 2. Nu skulle planerne pudses af og logistikken og bemanningen på plads. Nu var det ikke blot elever, der har et år eller mindre tilbage af deres uddannelse, som kunne undervises. Yes!

Men ak, glæden blev til sorrig vendt, da den konkrete udmøntning heraf udkom onsdag d. 13. maj om aftenen. For ganske vist kunne elever på uddannelsernes grundforløb og hovedforløb nu også få lov til at komme tilbage til deres skoler og genoptage praksisnær undervisning – men det var med indbyggede snubletråde og benspænd, for kun elever, der har 365 dage eller mindre tilbage af deres uddannelse, må flytte ind på deres skolehjem (kollegium med kost). De har ganske vist fuld ret til at møde op til undervisningen, ja faktisk har de mødepligt. Men det kræver godt nok en del reservedunke med på Puch Maxien, hvis man skal køre frem og tilbage hver dag mellem Næstved og Viborg, så på den måde er der blevet en mekanisme, der på grund af elevens geografi opdeler eleverne i et A-hold og et B-hold.

Til forståelse heraf skal bemærkes, at elever på erhvervsuddannelser, der har mere end 5 kvarters transporttid mellem bopæl og skole, i henhold til erhvervsuddannelsesloven kan indkvarteres på skolehjem i de perioder, de skal følge skoleundervisning. Men når denne rettighed indskrænkes på den beskrevne måde, ja så bliver A-holdet dem, der afstandsmæssigt har mulighed for daglig transport og dermed mulighed for at følge undervisningen. B-holdet bliver så dem, der afstandsmæssigt ganske vist også må følge undervisningen, men bare ikke må indkvarteres på det skolehjem, hvor de f.eks. også har forudbetalt depositum m.m. Man kan selvfølgelig ikke afvise, at enkelte af dem har økonomisk råderum til at indkvartere sig på hotel, eller har slægtninge, venner eller familie som bor tættere på deres skole end de selv gør, og hvor de kan smide slæberne ind på en gæsteseng. Men det er næppe mange. På min egen skole har vi tilbudt eleverne, at de må opstille campingvogne og autocampere – hvis de ellers har adgang til sådanne – på vores udenomsarealer.

6000 risikerer at hænge i pigtråden.

I enhver krig, også den mod corona, er der nogen, der uundgåeligt kommer til at hænge i pigtråden. Godt 10 gange så mange, som det antal der indtil nu er døde pga. Covid-19 i Danmark, er skolehjemsberettigede til en erhvervsuddannelse, men har de facto fået besværliggjort, for ikke at sige umuliggjort, at genoptage deres uddannelse.

Det kan være at der er nogen, også beslutningstagere, der lider af den vildfarelse at enhver af vores over 100 erhvervsuddannelser skolemæssigt gennemføres lige rundt om gadehjørnet. Det er ingeniørlunde tilfældet, eksempelvis gennemføres skoleundervisning på fotografuddannelsen og film- & tv-produktionsuddannelsen i henholdsvis Viborg og København, landsbrugs- og entreprenørmekaniker uddannelsen findes kun i Aars og sådan kunne der nævnes mange, mange eksempler, som gør sig gældende for rigtig mange af de uddannelser, som skal holde dansk

erhvervsliv kørende på et kvalitativt højt niveau (et system, som udlandet i øvrigt har høj respekt for).

Danske virksomheder har igennem flere år påpeget behovet for flere faglærte. Lige nu rasler antallet af indgåede uddannelsesaftaler ned, forståeligt nok under de nuværende konjunkturer. I den situation er det udfordrende for fatteevnen, at det i praksis bliver uladesiggørligt for så mange igangværende elever at komme videre på deres uddannelse, fordi deres ret til indkvartering på skolehjem er blevet smidt i fryseboksen og man kan kun befrygte, at mange af vil opgive.

Gaudeamus igitur.

Som gammel student (årgang 1976) fyldes jeg med ægte glæde over, at studenterne – måske – får lov til at genoptage den traditionsrige studenterkørsel. Men inden de finder ballonpumperne og vognpyntet frem, kan det være de lige skal afvente retningslinjerne. Jeg vil hylde dem med palmegrene, stående med bøjet hoved ved EUD-fracaldsmassegraven, mens de unge mennesker kører forbi med hæse stemmer, opnået ved flerdages festivitas – måske.

6000 kroppe er trods alt en slat.